

Sygn. akt I C 181/17 „upr”

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Grajewie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Robert Kotowicz

Protokolant Anna Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 01.08.2017 r. w Grajewie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Finanse Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. przeciwko K. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 181/17 „upr”

UZASADNIENIE

Powód (...) Finanse S.A. z siedzibą w P. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. W. na swoją rzecz kwoty 835,42 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Uzasadniając roszczenie powód podniósł, że w dniu 23.01.2016 r. strona powodowa zawarła z pozwanym umowę pożyczki pieniężnej, której przedmiotem było udzielenie pożyczki oraz świadczenie usługi obsługi pożyczki w domu pozwanego w wysokości 908,92 zł (całkowita kwota pożyczki), w tym kwota za usługę obsługi pożyczki w domu w wysokości 125,00 zł oraz oprocentowanie w wysokości 22,82 zł. Mimo wynikającego z umowy obowiązku zwrotu pożyczki, strona pozwana nie wywiązała się z niego. Na wartość roszczenia dochodzonego pozwem składa się kwota: 741,74 zł należność z tytułu niespłaconych rat, 78,68 zł wartość skapitalizowanych odsetek maksymalnych za opóźnienie i 15 zł koszty czynności windykacyjnych (k.2-5).

Pozwany K. W. nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, jak i nie składał w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd uznał żądanie strony powodowej za nieudowodnione, a ocena taka wynika z niżej przedstawionej argumentacji.

Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia.

Wskazane wyżej przepisy rysują zasady dotyczące dochodzenia i dowodzenia roszczeń. Norma wyrażona w art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia. Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy oraz nie jest zobligowany do zarządzania dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie ma również obowiązku przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne.

Aktywność procesowa strony powodowej ograniczyła się jedynie do sformułowania twierdzeń o zasadności powództwa. Do akt sprawy nie zostały jednak dołączone żadne dokumenty potwierdzające pośrednio lub bezpośrednio twierdzenia zawarte w pozwie. Strona powodowa nie złożyła do akt sprawy umowy z dnia 23.01.2016 r. - na którą powołuje się w treści pozwu - która łączyła ją z pozwanym K. W. i tym samym nie wykazała, że pozwany posiada wobec niej zobowiązania. Brak jest również jakichkolwiek innych dokumentów potwierdzających zasadność roszczenia.

W tym miejscu należy podnieść, że Sąd zobowiązał stronę powodową do przedstawienia dowodów na poparcie swoich twierdzeń – w terminie 7 dni, pod rygorem skutków prawnych, ale bez odzewu ze strony powodowej (k.24, 26).

Kierując się powyższym na mocy cytowanych przepisów orzeczono jak w wyroku.

Sąd wydał wyrok zaoczny, bowiem pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności oraz nie złożył w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.